

Hajime

'*Hajime!*' riep meneer Donker, en dan begonnen we. Judo bij Kindervreugd in Amsterdam-Oost. Hajime (spreek uit: hádzjiemè) betekent 'beginnen'. Bij judo dacht iedereen dat ik een jongetje was omdat ik kort haar had. 'Trap hem dood,' werd er bijvoorbeeld geroepen door de vader van een van mijn tegenstanders. 'Het is een meisje,' probeerde mijn vader voorzichtig. 'Nee hoor,' zeiden de andere vaders.

Ik was toen zes. Meneer Donker had de zwarte band. Zijn assistent heette meneer Zwart, die had verwarrend genoeg de bruine band. Meneer Donker en meneer Zwart gooiden ons van een tafel af, zodat we onze val goed leerden breken. Terwijl je door de lucht zweefde hoorde je: 'Afslaan!' En dat deed je dan.

Doordat ik aan judo deed, voelde ik me sterk. Meneer Donker en meneer Zwart prentten ons in dat we onze kennis uit de dojo nooit zouden mogen gebruiken in een gevecht op straat. Dat zou oneerlijk zijn tegenover onze tegenstanders.

Niet dat ik ooit bij een gevecht op straat betrokken ben geraakt. Maar is het niet een fijn besef voor een kind? Je kunt iets, maar je mag het niet gebruiken; je bent onoverwinnelijk.

Paulien Cornelisse

Japan in honderd kleine stukjes

Uitgeverij Cornelisse, 2020